

Порески третман примања које оствари запослени од послодавца по основу накнаде штете због забране конкуренције по престанку радног односа у случају када се накнада плаћа запосленом у више месечних рата у току трајања радног односа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-126/2008-04 од 1.10.2009. год.)

Под зарадом, у смислу Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–исправка, 7/09, 31/09 и 44/09, у даљем тексту: Закон), како је прописано чланом 13. став 1, сматра се зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог.

Одредбом члана 162. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05, 61/05 и 54/09), којом је уређена забрана конкуренције по престанку радног односа, ставом 1. прописано је да уговором о раду послодавац и запослени могу да уговоре услове забране конкуренције у смислу члана 161. тог закона по престанку радног односа, у року који не може да буде дужи од две године по престанку радног односа. Сагласно ставу 2. тог члана закона забрана конкуренције може се уговорити ако се послодавац уговором о раду обавезе да ће запосленом исплатити новчану накнаду у уговореној висини.

Имајући у виду наведене одредбе закона, као и наводе из захтева за мишљење, Министарство финансија сматра да у случају кад уговором о раду послодавац и запослени уговоре, по основу забране конкуренције по престанку радног односа, право запосленог на новчану накнаду у случају престанка радног односа, тако да послодавац исплату новчане накнаде врши, у виду одређених новчаних износа, у више месечних рата у току трајања радног односа, то представља приход физичког лица – запосленог који подлеже опорезивању порезом на доходак грађана на зараду и плаћању доприноса за обавезно социјално осигурање на зараду.